

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 27 juni 2017 met nummer RvVb/S/1617/0996
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0448/SA

- Verzoekende partijen
1. de heer **Gunter BREUGELMANS**
 2. mevrouw **Els WELLENS**
 3. mevrouw **Wilhelmina ROOSENS**
 4. mevrouw **Cathy SIMOENS**
 5. de heer **Jan VAN LOOCK**
 6. de heer **Peter VAN DEN BOSCH**
 7. de heer **Christian VERBEECK**
 8. de heer **Luc CLAES**
 9. mevrouw **Christine CORNELIS**
 10. mevrouw **Frieda WELLENS**
 11. mevrouw **Josée WELLENS**

vertegenwoordigd door advocaten Marco SCHOUPS en Kristof HECTORS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, De Burburestraat 6-8, bus 5

- Verwerende partij
- de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

- Tussenkommende partijen
1. de bvba **IMMO FAR**

vertegenwoordigd door advocaten Koen GEELEN, Wouter MOONEN en Nick PARTHOENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 3500 Hasselt, Gouverneur Roppesingel 131

2. het college van burgemeester en schepenen van de stad **LIER**
3. de stad **LIER**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

vertegenwoordigd door advocaat Cies GYSEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 28 februari 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 19 januari 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van de tweede tussenkommende partij van 6 juni 2016 stilzwijgend afgewezen. De tweede tussenkommende partij heeft aan de eerste tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor de nieuwbouw van een werk- en stelplaats met garages voor onderhoud en herstellingen en burelen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2500 Lier, Kelderveld 16, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, 354C, 356D en 371D.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De eerste tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 26 mei 2017 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De tweede en derde tussenkomende partij verzoeken met een aangetekende brief van 15 mei 2017 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de eerste, tweede en de derde tussenkomende partij met een beschikking van 29 mei 2017 toe in de debatten.

De verwerende partij dient geen nota betreffende de vordering tot schorsing maar wel het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 13 juni 2017.

Advocaat Rami NASSER, *loco* advocaten Marco SCHOUPS en Kristof HECTORS, voert het woord voor de verzoekende partijen.

Advocaat Koen GEELEN voert het woord voor de eerste tussenkomende partij .

Advocaat Willem-Jan INGELS, *loco* advocaat Cies GYSEN, voert het woord voor de tweede en derde tussenkomende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 5 oktober 2015 verleent de tweede tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de eerste tussenkomende partij voor de nieuwbouw van een werk- en stelplaats met garages voor onderhoud en herstellingen en burelen.

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 21 juni 2016 en op 24 juni 2016 beroep aan bij de verwerende partij.

De verwerende partij verklaart op 6 oktober 2016 het beroep onontvankelijk.

2.

De eerste tussenkomende partij dient op 28 januari 2016 bij de tweede tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "nieuwbouw van een werk- en stelplaats met garages voor onderhoud en herstellingen en burelen" op de percelen gelegen te 2500 Lier, Kelderveld 16, Kelderveld 20-22, Kelderveld lot 12 en Ploeghoeveweg 6.

In deze tweede vergunningsaanvraag voorzien de plannen in een gewijzigde inplanting van het hoofdgebouw. Het hoofdgebouw wordt nu evenwijdig aan de voorliggende straat georiënteerd, terwijl in de vorige vergunningsaanvraag het gebouw dwars op de voorliggende straat werd ingeplant.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Mechelen', vastgesteld met koninklijk besluit van 5 augustus 1976, in agrarisch gebied.

De percelen liggen ook binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakeningslijn kleinstedelijk gebied Lier', goedgekeurd op 28 juli 2006.

De percelen liggen ook binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan 'Regionaal bedrijventerrein en kleinhandelslint Antwerpsesteenweg', goedgekeurd op 28 juli 2006. Op grond van dit plan zijn de percelen gelegen in een zone voor regionaal bedrijventerrein.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 7 maart 2016 tot en met 5 april 2016, dienen onder meer de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

De dienst Waterbeleid van de provincie Antwerpen adviseert op 30 maart 2016 voorwaardelijk gunstig.

De gemeentelijke dienst Integraal Waterbeheer adviseert 19 april 2016 voorwaardelijk gunstig.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 3 juni 2016 :

“ ...

ALGEMENE CONCLUSIE EN ADVIES GEMEENTELIJK STEDENBOUWKUNDIG AMBTENAAR

Aangezien de voorgelegde aanvraag voorwaardelijk in overeenstemming is met alle bepalingen uit de Vlaamse Codex kan een gunstig advies gegeven worden en kan de stedenbouwkundige vergunning afgeleverd worden onder volgende voorwaarden:

- *De vrijgelaten scheimuur op de rechtse perceelgrens moet afgewerkt worden met duurzaam gevelmateriaal in een lichte kleur.*
- *Minstens de verharding van de parkeerplaatsen vooraan en de rijzones voor personenwagens moet in waterdoorlatende verharding worden aangelegd.*
- *Er moet 1 bijkomende parkeerplaats voorzien worden*
- *de voorwaarden en maatregelen opgelegd in punt 4,n van het advies van de Provincie Antwerpen Dienst Waterbeleid dd 30 maart 2016 in het bijzonder met de daar vermelde aandachtspunten, aanbevelingen en voorwaarden:*
 - *Het is noodzakelijk om vooraf de infiltratiecapaciteit na te gaan en hiermee rekening te houden bij de uitvoering van de verharde grondoppervlakte, bv. een bufferlaag toevoegen onder de fundering o.i.d.. Aangezien er vervuiling kan optreden door de bussen/kuiswater/„, wordt ook geadviseerd om een filter te plaatsen, bv. een KWS-afscheider.*
- *De infiltratievoorziening dient anders uitgevoerd. Er moet minimaal een* infiltratievolume van 74 m³ voorzien worden -/- een infiltratieoppervlak van minstens 120m² De infiltratievoorziening moet volledig boven de gemiddelde voorjaarsgrondwaterstand, uitgevoerd worden. Vooraf moeten grondwaterpeilen gemeten worden op de plaats van de infiltratievoorziening over een langere periode, om een inschatting van de grondwaterstand te kunnen maken. De infiltratieoppervlakte moet correct berekend worden: enkel de zijwanden bij infiltratievoorzieningen dieper dan 30 cm.*
 - *afwijking wordt toegestaan om grotere regenwaterputten > 10 000 l te plaatsen omwille van het gerechtvaardigde hergebruik voor poetstoepassingen. Het hemelwater moet eveneens aangewend worden voor toiletspoeling.*
 - *het hemelwater van verharde (dak)oppervlakken moet in een gesloten buffervoorziening (niet-waterdoorlatende bodem en zijwanden) opgevangen worden met*

een volume van minstens 250 m³/ha verharde oppervlakte, waarbij de overloop een max. lozingsdebiet van 20l/s/ha mag bedragen;

- afwijking wordt toegestaan om geen infiltratievoorziening aan te leggen, gelet op de hoge grondwaterstanden van het gebied;*
- het opgevangen hemelwater moet voorgezuiverd worden d.m.v. een KWS-afscheider vooraleer dat liet in de achtergelegen gracht wordt geloosd.*
- de bouwheer moet een keuring van de private waterafvoer overmaken vooraleer op het gescheiden rioleringsstelsel wordt aangesloten.*
- Er moeten meer fietsenstallingen worden voorzien*
- Er mag voor het in- en uitrijden naar de nieuwe vestiging enkel gebruik gemaakt worden van het kruispunt R16-Plaslaar en niet de zijstraten. die rechtstreeks aansluiten op de Antwerpsesteenweg.*

...”

De tweede tussenkomende partij verleent op 6 juni 2016, met overname van het voorwaardelijk gunstig advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de eerste tussenkomende partij.

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 20 juli 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelt in zijn verslag van 8 september 2016 vast dat het beroep van de verzoekende partijen, tegen de beslissing van de tweede tussenkomende partij van 6 juni 2016, onterecht werd samengevoegd met het beroep tegen de beslissing van de tweede tussenkomende partij van 5 oktober 2015. Het dossier werd verkeerdelijk niet behandeld en de termijn daarvoor is verstreken.

Met een schrijven van 23 november 2016 meldt de verwerende partij aan onder meer de verzoekende partijen en de eerste tussenkomende partij dat er in de beslissing van 6 oktober 2016 (met betrekking tot het beroep tegen de beslissing over de eerste vergunningsaanvraag) een materiële vergissing is geslopen. Als bijlage voegt zij het besluit van 6 oktober 2016 waarin de datum van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 5 oktober 2015 gewijzigd wordt naar 6 juni 2016 (beslissing inzake de tweede vergunningsaanvraag).

Op 4 januari 2017 meldt de verwerende partij per aangetekende brief dat de voormelde aanpassing in het besluit niet nodig was geweest. Het oorspronkelijke besluit van 6 oktober 2016 was correct.

De verwerende partij beslist op 19 januari 2017 dat het beroep stilzwijgend is afgewezen.

Dit is de bestreden beslissing.

3.

De verzoekende partijen hebben met betrekking tot de beslissing van de verwerende partij van 6 oktober 2016 een beroep tot vernietiging ingesteld bij de Raad. Deze zaak is bij de Raad gekend onder rolnummer 1617-RvVb-0312-A. De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 27 januari 2017 eveneens de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing. Dit schorsingsverzoek is gekend onder rolnummer 1617-RvVb-0312-S.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven hun belang als volgt:

“ ...

42. De bestreden beslissing dd. 19 januari 2017 heeft het administratief beroep van verzoekende partijen ten onrechte stilzwijgend afgewezen.

43. Deze beslissing heeft uiteraard nadelige gevolgen voor verzoekende partijen. Immers kan er verwezen worden naar de feitelijke uiteenzetting, de middelen alsook naar de toelichting omtrent de hoogdringendheid in dit verzoekschrift om de rechtstreekse en onrechtstreekse hinder en nadelen van verzoekende partijen aan te tonen, zoals art. 4.8.11, §1, 3de lid, VRCO vereist.

Verzoekende partijen kunnen de hinder en nadelen, voortspruitend uit de onwettige realisatie en exploitatie van het transportbedrijf dat vergunninghouder BVBA IMMO F.A.R. beoogt, samenvatten als volgt.

De onmiddellijke omgeving waarin verzoekende partijen woonachtig zijn werd voorheen gekenmerkt werd door een rustige landelijke weg, de Paaistraat, met uitzicht op onbebouwd en voorheen agrarisch gebied. Vandaag de dag worden verzoekende partijen geconfronteerd met een industriële invulling van deze percelen in strijd met het PRUP “Antwerpsesteenweg”.

Immers voorziet de bestreden beslissing in de vergunning van een transportbedrijf op terreinen waar dit door het PRUP “Antwerpsesteenweg” expliciet verboden wordt. Hierdoor worden verzoekende partijen geconfronteerd met:

- De aantasting van hun gezondheid door een stijging van de emissies zoals o.a. fijn stof en CO₂;
- Licht- en geluidshinder ten gevolge van het, dag en nacht, aan- en afrijden van de voertuigen op de aanvraagssite;
- Rechtstreekse en onrechtstreeks mobiliteitsproblemen, respectievelijk sluikverkeer langsheen de woningen van verzoekende partijen en verkeerscongestie en verkeersonveiligheid in de ruimere omgeving;
- Waterproblematieken zoals overstromingsgevaar;
- Negatieve impact op de woon- en leefkwaliteit van de onmiddellijke omgeving;
- De aanvraag voorziet niet in de gepaste buffering;
- Vervuiling; en
- Waardevermindering van hun eigendommen.

44. Het administratief beroep van verzoekende partijen bij de deputatie werd op een manifest onwettige wijze stilzwijgend geweigerd. Uw Raad zal tijdens deze vernietigingsprocedure dan ook ten gronde oordelen over de grieven die ook werden aangehaald in het administratief beroepschrift van verzoekende partijen dd. 20 juli 2016. Verzoekende partijen hebben aldus een procedureel belang bij een procedure voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Doordat de bestreden beslissing een stilzwijgende weigeringsbeslissing is, heeft de deputatie van de provincie Antwerpen geen enkele uitspraak gedaan over de aangehaalde grieven tijdens de administratieve procedure.

Deze grieven werden overigens ook niet behandeld in de administratieve beroepsprocedure tegen de vergunningsbeslissing dd. 5 oktober 2015, dewelke een gelijkaardig voorwerp betreft op hetzelfde perceel. Het administratieve beroep van verzoekende partijen werd in voormelde procedure immers op een onwettige wijze, onontvankelijk verklaard.

Aldus heeft de vergunningverlenende overheid, tot tweemaal toe, nagelaten de grieven van verzoekende partijen ten gronde te beoordelen.

46. Verzoekende partijen hebben uiteraard ook een belang bij het indienen van een vordering tot schorsing.

Het schorsen van de tenuitvoerlegging van een stilzwijgende weigeringsbeslissing heeft tot gevolg dat de vergunninghouder niet langer beschikt over een uitvoerbare titel. Verzoekende partijen kunnen zodoende, de hinder en nadelen die zij zullen lijden, voorkomen.

Evident hebben verzoekende partijen dan ook een belang bij het indienen van huidig verzoekschrift met vordering tot schorsing.

Verzoekende partijen zullen verder aantonen dat de vereiste hoogdringendheid aanwezig is, alsook enkele ernstige middelen uiteenzetten die een schorsing verantwoorden.

Verzoekende partijen verwijzen naar het reeds geciteerde arrest waarbij de redenering van Uw Raad per analogie perfect toepasbaar is op hun belang:

Het voordeel van de verzoekende partijen bij een gebeurlijke vernietiging van de stilzwijgende afwijzing van hun administratief beroep is dan **ook evident gelegen in de omstandigheid dat de verwerende partij aldus wordt uitgenodigd om alsnog een uitdrukkelijke beslissing te nemen over hun administratief beroep...**

In dezelfde zin is het voordeel van de verzoekende partijen bij een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de stilzwijgende vergunningsbeslissing gelegen in **de omstandigheid dat de vergunninghouder niet langer beschikt over een uitvoerbare titel** waardoor zij, op voorwaarde dat zij hiervan doen blijken, de realisatie van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorkomen.

47. Verzoekende partijen hebben een voldoende belang. Huidig verzoekschrift tot vernietiging met vordering tot schorsing is ontvankelijk.

...

2.

De eerste tussenkomende partij betwist het belang bij de vordering:

“ ...

4.2. Onontvankelijkheid van het beroepschrift

35. De verzoekende partijen trachtten in hun administratief beroepschrift hun belang op tweeledige wijze aannemelijk te maken:

- vooreerst stelden de verzoekende partijen dat zij allen woonachtig zijn in de onmiddellijke omgeving van het project, waardoor zij allen hinder dreigen te ondervinden;
- vervolgens stelden de partijen Josée en Frieda Wellens dat zij, als eigenaars van aan het project aanpalende percelen, nog bijkomende specifieke hinder dreigen te ondervinden.

De tussenkomende partij zal hierna aantonen dat de verzoekende partijen er niet in slaagden om de concrete, persoonlijk door hen geleden hinder ten gevolge van het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Lier van 6 juni 2016 aan te tonen.

4.2.1. M.b.t. de vermeende hinder in hoofde van alle beroepsindieners

- 36.** Het beroep in hoofde van dhr. Christiaan Verbeeck was ten eerste manifest onontvankelijk wegens een gebrek aan belang.

Dhr. Christiaan Verbeeck trachtte zijn belang immers te ontleen aan zijn kantoren gelegen ter hoogte van de Paaistraat 54. Hij zelf bleek niet woonachtig te zijn in de omgeving. De maatschappelijke zetel van het bedrijf waarvan Christiaan Verbeeck zaakvoerder is, BVBA Prospectives, is wel gelegen aan de Paaistraat 54.

Voor zover dhr. Christiaan Verbeeck al enige kans had willen maken om een ontvankelijk beroep in te dienen, had hij dit namens zijn rechtspersoon BVBA Prospectives moeten doen. Bovendien, opdat een rechtspersoon zijn belang bij een beroep aannemelijk wenst te maken, moet in ieder geval aangetoond worden dat er ten gevolge van het bestreden vergunningsbesluit hinder en/of nadelen kunnen ontstaan die haar werking en de verwezenlijking van haar maatschappelijk doel in het gedrang dreigen te brengen, quod non in casu.

- 37.** De andere verzoekende partijen zijn woonachtig op de volgende zes adressen te Lier:

→ Paaistraat 25 (1);
→ Paaistraat 43 (2);
→ Paaistraat 50 (3);
→ Paaistraat 52 (4);
→ Paaistraat 58 (5);
→ Paaistraat 60 (6).

Op kaart kunnen voornoemde percelen als volgt weergegeven worden ten opzichte van de percelen van de tussenkomende partij waarop de vergunning betrekking heeft:

[afbeeldingen]

- 38.** De afstand tussen de woningen van de verzoekende partijen en het project bedraagt derhalve minstens 446 meter. Bovendien dient hierbij nog rekening gehouden te worden met het feit dat de laatste meters van het project louter een groenzone en een waterinfiltratievoorziening zullen huisvesten.

Gelet op vaststaande rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen dienen indieners van een administratief beroep in dit geval eens te meer hun hinder in concreto aan te tonen (zie: randnummer **Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.**). Hun bewijslast wordt, ten gevolge van de verre afstand van hun woningen ten opzichte van het project van aanvrager, nog verzaamd.

- 39.** Alleen al door het gegeven dat de verzoekende partijen op zeer ruime afstand van het betrokken perceel wonen, wordt de bewering weerlegd dat zij vanop hun perceel de aangevoerde hinderelementen (nadelige effecten voor de gezondheid ten gevolge van emissies van fijn stof en CO₂; mobiliteitshinder en verkeersonveiligheid; licht- en geluidshinder; wateroverlast) zouden kunnen ondergaan.

- 40.** Deze aangehaalde hinderaspecten vormen derhalve geen afdoende bewijs van het rechtens vereiste belang conform artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO. De verzoekende partijen haalden deze beweerde hinderaspecten louter aan, zonder ook maar enigszins in concreto en specifiek aan te tonen dat zij door het besluit van 6 juni 2016 persoonlijk de voornoemde nadelen dreigden te ondervinden. Alleen hierdoor al is het beroepschrift onontvankelijk. Nochtans droegen de verzoekende partijen, daar zij op zeer ruime afstand van het projectgebied wonen, terzake een (nog) zwaardere bewijslast.

- 41.** In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen trachtten aan te voeren, zal het project geen enkele invloed hebben op hun gezondheidstoestand. Vooreerst wordt deze bewering reeds weerlegd door het gegeven dat de verzoekende partijen op wel zeer ruime afstand van het betrokken perceel wonen. Daarenboven beschikken de voertuigen van de tussenkomende partij overeenkomstig de strenge Europese

regelgeving over een Euro 6-motor. De Euro 6-motor is de zuiverste motor op de markt en zelfs vele malen zuiverder dan de gemiddelde motor in een Vlaamse personenwagen.

De tussenkomende partij is als exploitant van De Lijn bovendien gehouden de technologische evoluties van voertuigen op de voet te volgen en te investeren in de laatste technologieën. In dat opzicht wordt er nu reeds een investering in hybridebussen onderzocht. Dit zou enige klachten over geluidsoverlast en luchtpollutie volledig teniet doen.

42. Ook de verkeersveiligheid en de mobiliteit nabij de woningen van de verzoekende partijen worden geenszins beïnvloed. Het betrokken terrein zal immers in- en uitgereden worden via de weg die leidt naar het kruispunt R16-Plaslaar. Het is daarenboven onwaarschijnlijk dat de bussen door de Paaiestraat zullen rijden, gelet op de aard van deze smalle landelijke weg.

43. Ook de halteplaatsen en reismwegen van De Lijn bevinden zich op geruime afstand van de Paaiestraat.

[afbeelding]

44. Er is ook allerm minst sprake van licht- en geluidshinder. De woningen van de verzoekende partijen zijn in de eerste plaats te ver gelegen van de percelen waarop de vergunning betrekking heeft om hiervan enig nadeel te kunnen ondervinden en bovendien is er reeds een natuurlijke groene buffer aanwezig. Anderzijds zal de stelplaats enkel plaatselijk verlicht worden onder de luifels. Deze verlichting zal daarenboven bediend worden door middel van bewegingsdetectoren.

45. Tenslotte toonden de verzoekende partijen niet aan dat het Collegebesluit wateroverlast met zich zou meebrengen of dreigde mee te brengen. De verzoekende partijen stelden zelfs in hun beroepsschrift dat “er ook nu op geregelde tijdstippen wateroverlast is”. Het is dan ook duidelijk dat de door de verzoekende partijen aangehaalde wateroverlast niet in causaal verband gebracht kan worden met het vergunde project.

46. Besluitend moet dan ook worden vastgesteld dat de verzoekende partijen in hun administratief beroepsschrift geen enkel nadeel omschreven dat zij persoonlijk zouden kunnen ondervinden, rechtstreeks dan wel onrechtstreeks. Het beroep viel dan ook te kwalificeren als een actio popularis. De geuite kritieken waren geen nadelen die de verzoekende partijen zelf persoonlijk zouden kunnen ondervinden. Het is echter niet toegelaten om dergelijke actio popularis in te stellen bij de Deputatie.

4.2.2. M.b.t. de vermeende hinder in hoofde van Josée en Frieda Wellens

47. Ook de hinder en nadelen die Josée en Frieda Wellens trachtten te bewijzen op grond van hun hoedanigheid als eigenaars van een aantal beweerdde aanpalende percelen zijn geenszins aannemelijk.

48. Het project van de tussenkomende partij werd doorheen het beroepsschrift verkeerdelijk ingetekend op de kaart. Hoewel het project over de voornoemde kadastrale percelen loopt, beslaat het geenszins de volledige kadastrale percelen. De gronden in eigendom van de consoorten Wellens, palen niet aan bij het project van de tussenkomende partij. Dit blijkt overduidelijk uit onderstaande kaart.

[afbeelding]

49. Uit bovenstaande kaart kan ook afgeleid worden dat de percelen van Josée en Frieda Wellens onbewoond, evenals onbebouwd zijn. Gezondheidshinder, verkeershinder en licht-of geluidshinder zijn dan ook totaal onmogelijk vanop deze percelen.
50. Ook de dreiging van vermeende wateroverlast en waardevermindering werden niet in concreto bewezen door de consoorten Wellens. Nochtans ontsloeg het nabuurschap de verzoekende partijen er niet van om de geleden persoonlijke nadelen in concreto en afdoende te omschrijven in het beroepschrift (zie: randnummer **Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.**). De gronden zijn bovendien gelegen in agrarisch gebied, wat de gebruiksmogelijkheden ervan sowieso reeds fel inperkt.
51. Het beroepschrift was derhalve manifest onontvankelijk. De verzoekende partijen slaagden er niet in de beweerdde geleden persoonlijke hinder en/of nadelen in concreto aannemelijk te maken. Dit betekent dat de verwerende partij ook in het geval zij niet gehouden zou zijn geweest het beroep stilzwijgend af te wijzen, de grieven van de verzoekende partijen niet behandeld zou hebben.
52. De verwerende partij heeft derhalve niet “nagelaten” de grieven van de verzoekende partijen ten gronde te beoordelen. Overeenkomstig artikel 4.7.23, §2 VCRO had de verwerende partij door het verlopen van de vervalttermijn geen optie meer om over de gronden van het beroep te oordelen. Er is aldus in de eerste plaats geen sprake van onwettige stilzwijgende afwijzing. In tegendeel, de verwerende partij heeft precies de wettekst in de VCRO gevolgd door niet alsnog buiten termijn in de beoordeling van de grieven te treden.
Maar zelfs wanneer de verwerende partij nog de mogelijkheid had gehad om de grieven te beoordelen, zou zij hier niet aan toegekomen zijn. Zij zou het administratief beroep immers moeten hebben besluiten met de vaststelling dat het beroepsschrift van de verzoekende partijen onontvankelijk was.
53. Aangezien de verzoekende partijen nooit een inhoudelijke beoordeling van hun grieven hadden kunnen bekomen, leidt de omschrijving van hun belang in het verzoekschrift tot schorsing en vernietiging niet tot een ontvankelijk ingestelde vordering. De vordering tot schorsing en nietigverklaring is onontvankelijk.
...”

De tweede en de derde tussenkomende partij betwisten eveneens het belang:

“ ...

12. In casu wonen of werken alle verzoekers in de Paaistraat te Lier. Deze straat ligt op ruime afstand van het project, zoals mag blijken uit onderstaande afbeelding:

[afbeelding]

Concreet vrezen verzoekers een stijging van emissies zoals CO₂ en fijn stof, licht en geluidshinder, mobiliteitsproblemen, waterproblemen alsook waardevermindering van hun eigendom.

Zoals hieronder zal worden aangetoond, maken verzoekers de beweerdelijke hinder op geen enkele wijze aannemelijk.

13. Wat betreft de toename van beweerdelijk schadelijke **emissies** moet worden gewezen op de ruime afstand tussen het project en de woningen van verzoekers in de Paaistraat. Daarenboven zijn er in de omgeving van de Paaistraat reeds vele bedrijven aanwezig die een even groot, zo niet groter verkeersvolume teweeg brengen. Verzoekers kunnen niet in redelijkheid beweren dat het project een meetbare wijziging van de emissiehinder zou teweegbrengen.

14. Ook de beweerdelijke bijkomende **licht- en geluidshinder** wordt niet in enige graad van waarschijnlijkheid hardgemaakt. Hierbij zij niet alleen op de ruime afstand tussen het project en de Paaiestraat gewezen, maar tevens op de reeds aanwezige geluids- en lichtvolumes. Het project in kwestie zal hieraan geen merkwaardige wijziging in brengen.
15. Wat betreft de beweerdelijke **mobiliteitsproblemen** die verzoekers aanvoeren, moet worden vastgesteld dat het verkeer dat zich richting het project begeeft geen enkele reden heeft om toegang te nemen tot de Paaiestraat. Het bedrijventerrein is voorzien van een gedegen ontsluiting, **en sluit niet aan op de Paaiestraat**. Het is dan ook geenszins aannemelijk dat de realisatie van het project noemenswaardige bijkomende verkeersbewegingen ter hoogte van de Paaiestraat zou teweegbrengen.
16. Evenmin tonen verzoekers ook maar enigszins aan hoe het project zou leiden tot **waterhinder**/wateroverlast voor de bewoners van de Paaiestraat. In de eerste plaats moet worden vastgesteld dat het project niet is gelegen in overstromingsgevoelig gebied, zoals blijkt uit de kaart overstromingsgevoelige gebieden 2014:

[afbeelding]

Daarenboven is het project gelegen op ruime afstand van de woningen van verzoekers. Verzoekende partijen kunnen niet in redelijkheid stellen dat de realisatie van het project overeenkomstig de vergunning tot wateroverlast op hun percelen zou kunnen leiden. Daarvoor ligt thans niet de minste aanwijzing voor.

17. Tot slot moet worden benadrukt dat ook de beweerdelijke **waardevermindering** van de eigendommen van verzoekers geenszins geloofwaardig is. Het bedrijventerrein langs de Antwerpsesteenweg bestaat reeds ruime tijd, en het loutere gegeven dat er een nieuwe werkplaats voor autobussen zal worden gebouwd binnen het bedrijventerrein, kan bezwaarlijk een bijkomende minwaarde betekenen voor de eigendommen van verzoekers.
Verzoekers tonen dan ook niet aan hoe het de werk- en stelplaats een tot een waardevermindering van hun eigendommen zou kunnen leiden. Zoals gesteld bestaat het bedrijventerrein reeds geruime tijd, en zal de bouw van de garage hier geen bijkomende minwaarde betekenen.
18. In het licht van het gegeven dat verzoekers allen op ruime afstand wonen van het project, dienen zij des te concreter aan te tonen waaruit hun hinder precies zou bestaan. Verzoekers maken evenwel geenszins aannemelijk dat zij als gevolg van het project enige hinder of nadelen zouden ondervinden.

Gelet verzoekers op geen enkele wijze hardmaken dat zij ook maar enige hinder of negatieve gevolgen zouden ondervinden door de realisatie van het bestreden project, **beschikken zij niet over het rechtens vereiste belang.**

...

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO in principe dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de

bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen of de vrees hiervoor voldoende aannemelijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal zij moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of vreest te ondervinden. Het vereiste van een belang bij het beroep mag evenwel niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze worden toegepast (GwH 30 september 2010, nr. 109/2010).

2.

De verwerende partij wijst, bij het vaststellen van de stilzwijgende afwijzing van het administratief beroep, op het feit dat zij in het eerste vergunningsdossier besloten heeft dat het administratief beroep tegen de beslissing van 5 oktober 2015 onontvankelijk is. Zij stelt dat de woningen van de verzoekende partijen minimum 440 meter van de aanvraag zijn verwijderd. Volgens haar tonen de verzoekende partijen niet op voldoende en concrete wijze hun persoonlijk hinder en nadeel aan. Dit geldt, aldus de verwerende partij, vooral omdat er geen rekening wordt gehouden met het reeds bestaande transportbedrijf.

In tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij besluit in het eerste vergunningsdossier omtrent de ontvankelijkheid van het administratief beroep, oordeelt de Raad in het onderhavige beroep tot schorsing dat de verzoekende partijen wel voldoende aannemelijk maken dat zij hinder of nadelen kunnen ondervinden ten gevolge van de bestreden beslissing.

De verzoekende partijen voeren aan dat zij vanuit de Paaistraat rechtstreeks zicht hebben op de bedrijfssite. Zij vrezen dan ook visuele hinder te ondervinden bij het oprichten van de bedrijfsconstructies.

In tegenstelling tot hetgeen de tussenkomende partijen voorhouden, ontnemt de afstand van de woningen van de verzoekende partijen tot het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft niet het bestaan van, noch het risico op, visuele hinder in hoofde van de verzoekende partijen. De Raad stelt vast dat het terrein gelegen tussen de Paaistraat en de bedrijfssite, voornamelijk bestaat uit vlak, open landschap. Het is voor de Raad voldoende aannemelijk dat de verzoekende partijen direct zicht zullen hebben op de bedrijfssite en daardoor visuele hinder zullen ondervinden.

De verzoekende partijen stellen dat de visuele hinder niet wordt opgevangen door de in de vergunning opgenomen groenbuffer. Uit het inplantingsplan blijkt dat er zwarte elzen worden voorzien aan de straatzijde van het perceel, waar de site uitgaat op de zuidwestelijk gelegen Kelderveld en aan de linkerperceelsgrens. De verzoekende partijen wonen echter allen in de Paaistraat, gelegen ten noordoosten van het perceel, waar zij zicht zullen hebben op de achterzijde van de bedrijfssite. De verzoekende partijen kunnen dan ook worden bijgetreden waar zij stellen dat de in de vergunning opgenomen groenbuffer niet zal volstaan om de visuele hinder weg te nemen.

3.

Verder maken de tiende en de elfde verzoekende partij bovendien voldoende aannemelijk dat zij waterlast kunnen ondervinden ten gevolge van de bestreden beslissing. Zij zijn eigenaars van een perceel dat rechtstreeks paalt aan de bedrijfssite. Uit het advies van de dienst Waterbeleid van de provincie Antwerpen blijkt dat de percelen waar de bestreden beslissing betrekking op heeft, gelegen zijn in effectief overstromingsgevoelig gebied. In het beroepsschrift in de administratieve beroepsprocedure uiten de verzoekende partijen bovendien kritiek op de vergunningsvoorwaarde

inzake de infiltratievoorziening en de watertoets. Hieruit blijkt voldoende concreet dat de verzoekende partijen hinder of nadelen van wateroverlast kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. Het feit dat de aanvraag niet alle percelen van de bedrijfssite omvat, en de bedrijfsgebouwen zelf niet onmiddellijk aanpalen aan de percelen van de tiende en elfde verzoekende partij, sluit het risico op wateroverlast niet integraal uit.

4.

De verzoekende partijen maken derhalve voldoende aannemelijk dat zij hinder en nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

De excepties worden verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven de hoogdringendheid als volgt:

“ ...

84. Krachtens art. 40, §1 DBRC-decreet kan Uw Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert.

85. Uit de vaste rechtspraak van uw Raad volgt dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring teneinde te voldoen aan het vereiste van hoogdringendheid. Op de verzoekende partij rust de verplichting om met voldoende concrete gegevens aannemelijk te maken dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen te voorkomen.

In casu is aan dit urgentievereiste voldaan. Immers heeft BVBA IMMO F.A.R. een aanvang genomen met de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunningsbeslissingen.

(Stuk 29)

Normaliter zou de bestreden beslissing nog niet mogen worden uitgevoerd. Immers werd de bestreden beslissing pas betekend op 6 februari 2017 en kan deze ten vroegste worden uitgevoerd de 36ste dag na de aanplakking ervan.

Er bestaat echter niet de minste duidelijkheid over welke vergunningsbeslissing thans wordt uitgevoerd en welke er beoogd wordt. Is dit de vergunningsbeslissing dd. 6 oktober 2016 of die van 19 januari 2017?

Het staat echter vast dat de vereiste hoogdringendheid aanwezig is. Zelfs in de hypothese dat BVBA IMMO F.A.R. op heden diens vergunning dd. 6 oktober 2016 uitvoert, zou zij bij een gebeurlijke schorsing van de tenuitvoerlegging ervan nog steeds in de mogelijkheid zijn om dit schorsingsarrest naast zich neer te leggen en de werken verder uit te voeren op basis van de bestreden beslissing.

Verzoekende partijen hebben beide vergunningsbeslissingen met een vernietigings- en een schorsingsverzoek aangevochten.

(Stukken 36 en 37)

Het is zeker dat de procedure tot vernietiging van de bestreden beslissing te laat zal komen.

Verzoekende partijen kunnen dit staven aan de hand van de volgende concrete gegevens:

- Uit stuk 29 blijkt dat BVBA IMMO F.A.R. de werken reeds heeft aangevat. De aanvraag heeft betrekking op de nieuwbouw van een werk- en stelplaats met garages voor onderhoud en herstellingen en burelen op een terrein gelegen te 2500 Lier, Kelderveld 16.*
- Het is de bedoeling van de aanvrager om de verzoekende partijen voor voldongen feiten te plaatsen. Hierbij is het niet eens duidelijk welke vergunning deze benaarstigt: is het deze van 5 oktober 2015, waarbij het administratief beroep van verzoekende partijen onwettig onontvankelijk werd verklaard of deze van 6 juni 2016, waarbij het administratief beroep van verzoekende partijen stilzwijgend werd geweigerd?*
- Een gebeurlijk vernietigingsarrest heeft in principe geen impact op de vernietigingsprocedure die thans hangende is bij Uw Raad tegen de vergunningsbeslissing dd. 6 oktober 2016.*
- Er bestaat een reëel risico dat gebeurlijk toekomstige vernietigingsarresten en dienvolgens nieuwe vergunningsbeslissingen door de verwerende partij in beide dossiers (nl. m.b.t. de onontvankelijkheidsbeslissing dd. 6 oktober 2015 en de stilzwijgende weigeringsbeslissing dd. 19 januari 2017) elkaar zullen kruisen en daadwerkelijke rechtsbescherming voor verzoekende partijen een loutere illusie wordt.*

Zelfs in het onwaarschijnlijke geval dat twee vernietigingsarresten gevelde worden voor het beëindigen van de werken, hebben verzoekende partijen zodoende geen enkele vorm van rechtsbescherming.
- Tegen dat een vernietigingsarrest zal tussenkomen, zal het project reeds volledig of grotendeels gerealiseerd zijn. Dan wordt het zeer moeilijk om dit nog ongedaan te maken.*

Het is dan ook noodzakelijk dat verzoekende partijen beide vergunningsbeslissingen met een vernietigings- en een schorsingsverzoek aanvechten teneinde daadwerkelijke rechtsbescherming te genieten.

86. Verder zullen verzoekende partijen ook ontegensprekelijk hinder en nadelen, zowel rechtstreeks als onrechtstreeks, ondervinden ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Deze hinder en nadelen staan ontegensprekelijk vast. Immers worden er door het vergunnen van het aangevraagde enkele uitdrukkelijke en niet voor interpretatie vatbare bepalingen van het PRUP "Antwerpsesteenweg" geschonden.

(Stuk 23, artikel 1, p. 3/10)

(...)

De memorie van toelichting bij het PRUP "Antwerpsesteenweg" verklaart dit verordenend voorschrift als volgt:

(Stuk 23: Memorie van toelichting, p.24/35)

(...)

87. Verzoekende partijen verwijzen naar de hinder die zij hebben vermeld onder het tweede en derde middel en ook naar de hinder zoals zij deze hebben omschreven in de feiten en tijdens de administratieve beroepsprocedure voor de deputatie van de provincie Antwerpen.

(Stuk 10)

88. Inzake mobiliteit is het geenszins denkbeeldig dat de Paaistraat, thans een rustige landelijke weg tussen Boechout en Lier, waar verzoekende partijen allen woonachtig zijn, veelvuldig gebruikt zal worden als een sluipteg, wanneer BVBA IMMO F.A.R. en haar exploitant, Autobus Kruger onderdeel van de Groep Waaslandia, zal starten met de exploitatie. Dit volgt ook uit het feit dat het PRUP Antwerpsesteenweg het uitdrukkelijk verbiedt om een transportbedrijf uit te baten op het bedrijventerrein gelet op de perifere ligging ervan ten aanzien van het hoofdwegennet.

Dit wordt bevestigd door onderstaande luchtfoto waarbij de Paaistraat wordt aangegeven met een rode aanduiding:

(Stuk 32)

[afbeelding]

89. Ook de visuele hinder zal na de beëindiging van de hinder voor verzoekende partijen een permanent karakter hebben.

(Stuk 1)

Deze wordt niet opgevangen door de zogenaamde groenbuffer die op het terrein zou worden voorzien. Er wordt slechts voorzien in de aanplant van acht zwarte elzen en rode kornoelje.

(Stuk 2, p. 19-20)

90. In het aanvraagdossier wordt aangegeven dat er een dagelijks verkeer van 200 in- en uitritten per bus en 170 personenwagens wordt verwacht. Dit gaat onvermijdelijk gepaard met geluids- en lichtoverlast en dit de hele dag en nacht.

(Stuk 8)

[afbeelding]

91. Ook is het vanzelfsprekend dat de exploitatie van een grootschalig transportbedrijf een invloed heeft op de gezondheid van de omwonenden door de stijging van emissies zoals fijn stof, CO₂ en dergelijke meer.

92. Tot slot staat het ook vast dat de tenuitvoerlegging van de vergunning wateroverlast zal veroorzaken op de eigendommen van verzoekende partijen, in het bijzonder de eigendom van mevrouw Josée Wellens en mevrouw Frieda Wellens die grenzen aan dat van de aanvraag. Dit terrein en ook het hele industriegebied ligt immers deels in een effectief overstromingsgevoelige zone:

[afbeelding]

93. Verzoekende partijen maken dan ook aan de hand van voldoende concrete gegevens aannemelijk dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen te voorkomen.

De vordering is hoogdringend.

...

2.

De eerste tussenkomende partij voert ter betwisting van de hoogdringendheid het volgende aan:

“ ...
54. De verzoekende partijen vragen niet enkel de vernietiging van de bestreden beslissing maar ook de schorsing.

(...)

Overeenkomstig artikel 40, §1 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges kan Uw Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aldus enkel bevelen als de schorsing is ingegeven door hoogdringendheid.

55. Artikel 56, §1, 2° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges voegt hier aan toe:

“Met behoud van de toepassing van artikel 15 bevat het verzoekschrift:

1° (...);

2° in geval van een vordering tot schorsing, een uiteenzetting van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is;”

56. De hoogdringendheid moet worden geïnterpreteerd in dezelfde zin als deze die volgt uit de rechtspraak van de Raad van State op basis van de gewijzigde procedureregeling.

57. De spoedeisendheid zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van de procedure ten gronde niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen.

Deze onherroepelijke schadelijke gevolgen moeten overigens een persoonlijk karakter hebben. Wie wil aantonen dat een zaak spoedeisend is, moet aannemelijk maken dat het nadeel dat hij wil ongedaan maken, een persoonlijk nadeel is.

58. Het komt aan de verzoekende partij – die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten – toe om aan de hand van concrete feiten te overtuigen van de urgentie van de zaak.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert, onder meer, dat een verzoekende partij moet overtuigen dat er, op het ogenblik van het instellen van de vordering tot schorsing, redenen zijn om de zaak sneller te behandelen dan volgens de gebruikelijke termijnen die de behandeling van een vernietigingszaak noodzaakt. Indien een verzoekende partij ervoor kiest om de schorsing te vragen op het ogenblik van het instellen van de vordering tot vernietiging, dan moet de verzoekende partij overtuigen dat er reeds op dat ogenblik redenen zijn om de zaak bij hoogdringendheid te behandelen.

Zo oordeelde de Raad van State:

“Het komt er voor een verzoekende partij die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, op aan om van die urgentie te **overtuigen aan de hand van de concrete feiten** die zij in haar vordering aanvoert. (...) **Overigens betekent het feit dat de werken zeer ingrijpend zijn nog niet dat hun aanvang en uitvoering zo imminent zijn dat een uitspraak over het annulatieberoep niet voordien verwacht zou mogen worden.**” (eigen markerings)

59. Hieruit zal Uw Raad afleiden dat een verzoekende partij de aangevoerde hoogdringendheid voldoende moet staven met concrete feiten, zodat het voor Uw Raad duidelijk zou zijn dat het afwachten van een uitspraak in de procedure ten gronde zou toelaten dat er ernstige nadelen intreden, die niet ongedaan kunnen worden gemaakt door een eventuele vernietiging.

60. De tussenkomende partij stelt vast dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid slechts toelichten door de nadelen te omschrijven die zij zouden leiden door de exploitatie van het vergund project.

De verzoekende partijen wijzen er op dat het voltooiën van het project ertoe zal leiden dat de hinder voor hen een vaststaand gegeven zal worden.

Zij stellen ook dat er geen duidelijkheid bestaat over welke vergunning er wordt uitgevoerd, de beslissing van de verwerende partij van 6 oktober 2016 die bestreden wordt in de procedure 1617-RvVb-0312-S of de beslissing die in de huidige procedure wordt bestreden, van 19 januari 2017.

61. De tussenkomende partij kan hier formeel in zijn. Toen zij met de werken begon, voerde zij de vergunning van 6 oktober 2016 uit. Op het moment dat de vergunningsbeslissing van 19 januari 2017 uitvoerbaar werd (d.i. de 36^e dag na de aanplakking op 6 februari 2017: 14 maart 2017) is de tussenkomende partij verder gegaan met de uitvoering van deze laatste vergunning.

Op dit moment wordt aldus hetgeen vergund werd in de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Lier van 6 juni 2016 en bevestigd door de verwerende partij in de beslissing van 19 januari 2017 uitgevoerd.

62. De tussenkomende partij stelt vast dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid vrijwel uitsluitend koppelen aan het uitvoerbaar karakter van de vergunningsbeslissing. Dit houdt in wezen in dat de spoedeisendheid voor elke uitvoerbare vergunning de regel zou worden. Dit is in strijd met de hierboven weergegeven doelstellingen van de wetgever.

63. De verzoekende partijen koppelen hun hoogdringendheid evenwel zelfs niet zozeer aan de uitvoering van de vergunning maar aan de latere exploitatie van het project. Zij laten echter na ook maar enige duiding te geven omtrent de gemiddelde doorlooptijd van een procedure voor Uw Raad en het gemiddelde tijdsbestek binnen hetwelk het project van de tussenkomende partij zou kunnen worden uitgebaat. Uw Raad, de verwerende en de tussenkomende partij worden dan ook in het ongewisse gelaten m.b.t. de werkelijke hoogdringendheid die met het schorsingsverzoek gepaard zou gaan.

Hoewel de werken inderdaad begonnen zijn, is de exploitatie van het project nog maanden verwijderd en zullen de verzoekende partijen niet voor voldongen feiten geplaatst worden binnen de kortste keren.

64. Het klopt dat de hoogdringendheid kan worden vastgesteld wanneer het resultaat van de procedure ten gronde niet kan worden afgewacht, maar enkel indien de verzoekende partijen er in slagen aan te tonen dat indien er wordt gewacht, zij zich in een toestand met onherroepelijke schadelijke gevolgen zouden bevinden.

Dit blijkt niet. Bovendien mag van een verzoekende partij in een schorsingsprocedure verwacht worden dat zij de te verwachten hinder en nadelen enigszins aannemelijk maakt en haar argumenten niet onderbouwt met stellingen als het geenszins denkbeeldig karakter van een bepaald hinderaspect.

65. Met oog op het inwilligen van het schorsingsberoep, is niet aan de grondvoorwaarde van hoogdringendheid voldaan.

...

3.

De tweede en de derde tussenkommende partij voeren ter betwisting van de hoogdringendheid het volgende aan:

“ ...

22. Verzoekende partijen stellen dat er in casu sprake van hoogdringendheid zou zijn, en verwijzen daarbij naar de ‘hinder en nadelen’ die zij zouden lijden als gevolg van de uitvoering van de vergunning.

23. De eerste vorm van hinder en nadelen zou er volgens verzoekers in bestaan dat het project volgens hen in strijd zou zijn met de “uitdrukkelijke en niet voor interpretatie vatbare” bepalingen van het PRUP Antwerpsesteenweg.

Zoals hierboven reeds aangetoond, is het project evenwel geenszins in strijd met het PRUP. Daarenboven is het verzoekende partijen tot tussenkomst hoe de beweerdelijke schending van een PRUP (quod non) op zich hinder of nadelen voor de verzoekende partij zou teweegbrengen, laat staan de hoogdringendheid zou kunnen staven.

24. Vervolgens halen verzoekende partijen dat het ‘geenszins denkbeeldig’ is dat de Paaistraat veelvuldig gebruikt zou worden als sluiptweg van zodra zou worden gestart met de exploitatie.

Het zij dan ook herhaald dat niets in het dossier erop wijst dat de Paaistraat, die op ruime afstand van het project ligt, en die niet aansluit op het project of het bedrijventerrein, als gevolg van de uitvoering van de vergunning als sluiptweg zou worden gebruikt.

Verzoekende partijen maken dan ook op geen enkele wijze aannemelijk dat de stel- en werkplaats ook maar enige mobiliteitshinder zou genereren ter hoogte van de Paaistraat (of elders) waaruit de hoogdringendheid zou blijken.

25. Ook de door de verzoekers aangevoerde visuele hinder kan niet in ernst worden aangevoerd om de beweerdelijke hoogdringendheid te staven. Niet alleen kijken verzoekers thans reeds aan tegen het bedrijventerrein langs de Antwerpsesteenweg, er wordt weldegelijk voorzien in de aanleg van groenbuffer die eventuele bijkomstige visuele hinder hoe dan ook tot een minimum zou beperken. Van hoogdringendheid kan dan ook geen sprake zijn.

26. ook de licht- en geluidsoverlast duidt gelet de beperkte schaal van het project en de afstand ervan met de woningen van verzoekers geenszins op hoogdringendheid. Hetzelfde kan worden gezegd van de beweerdelijk bijkomende emissies van fijn stof en CO₂, welke overigens volstrekt niet worden aangetoond.

Verzoekers kunnen dan ook niet worden gevolgd waar zij beweren dat deze beweerdelijke hinder (quod non) zou wijzen op hoogdringendheid.

27. Tot slot is er niet de minste aanwijzing dat de realisatie van het project negatieve gevolgen zou hebben voor de waterhuishouding ter hoogte van de percelen van verzoekers. Zoals reeds vermeld, zijn de percelen waarop de bestreden beslissing betrekking heeft niet gelegen in overstromingsgevoelig gebied. Dit wordt overigens niet betwist door verzoekers. Het project is dan ook op een ruime afstand van de woningen van verzoekers gelegen.

Verzoekers tonen ook niet aan dat er in het verleden reeds sprake zou zijn geweest van wateroverlast. Zij maken op geen enkele wijze aannemelijk dat er dergelijke wateroverlast zich zou kunnen voordien in de nabije toekomst.

*Er is dan ook geen sprake van enige **hoogdringendheid** die de schorsing van de beslissing zou rechtvaardigen. Verzoekers tonen niet aan om welke reden de afhandeling van de gewone procedure tot nietigverklaring niet zou kunnen worden afgewacht in deze. De vordering tot schorsing is dan ook **ongegrond** bij gebrek aan hoogdringendheid.*
...”

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, in voorkomend geval ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Met de bestreden beslissing wordt het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de vergunningsbeslissing van de tweede tussenkomende partij stilzwijgend afgewezen. De beslissing van de tweede tussenkomende partij voorziet in het oprichten van een werk- en stelplaats met garages voor onderhoud en herstellingen en burelen.

De verzoekende partijen voeren onder meer aan dat zij visuele hinder zullen ondervinden ingevolge de oprichting van de bedrijfsconstructies.

Daarnaast voeren de verzoekende partijen aan dat zij wateroverlast zullen ondervinden ingevolge de uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning. In het bijzonder vrezen zij dat de eigendom van de tiende en de elfde verzoekende partij, die grenst aan het perceel van de aanvraag, wateroverlast zal ondervinden.

3.

Met betrekking tot de visuele hinder stelt de Raad vast dat de omgeving, gelegen tussen de bedrijfssite en de achterliggende Paaistraat, waaraan de woningen van de verzoekende partijen zijn gelegen, voornamelijk gekenmerkt wordt door een open weidelandschap. De verzoekende partijen kunnen dan ook met behulp van foto's voldoende precies aantonen dat zij zicht zullen hebben op de achterzijde van de bedrijfssite.

De tweede en derde tussenkomende partijen kunnen niet worden bijgetreden waar zij stellen dat de voorziene groenbuffer de visuele hinder zal tenietdoen. De verzoekende partijen stellen hieromtrent dat de groenbuffer slechts voorziet in de aanplanting van acht zwarte elzen en rode kornoelje. Uit het inplantingsplan blijkt dat deze acht elzen voorzien worden aan de voorzijde van

het perceel aan de Kelderveld, terwijl de verzoekende partijen zicht zullen hebben op de achterzijde van de bedrijfssite.

4.

Met betrekking tot de wateroverlast wijzen de verzoekende partijen erop dat de aanpalende eigendom alsook het hele industriegebied deels in effectief overstromingsgevoelig gebied ligt.

De stelling van de tweede en de derde tussenkomende partij dat het project niet in overstromingsgevoelig gebied ligt, weerlegt niet het feit dat het perceel van de aanvraag wel gedeeltelijk in effectief overstromingsgevoelig gebied is gelegen, zoals wordt aangetoond door de verzoekende partijen. Op de door de verzoekende partijen bijgebrachte kaart blijkt dat een deel in de noordwestelijke hoek van het perceel immers overstromingsgevoelig is. Dit blijkt overigens ook uit de kaart van overstromingsgevoelige gebieden die de tweede en de derde tussenkomende partij zelf bijbrengen in hun verzoek tot tussenkomst. Ook de dienst Waterbeleid van de provincie Antwerpen erkent in haar advies van 30 maart 2016 dat de percelen gelegen zijn in effectief overstromingsgevoelig gebied volgens de watertoetskaart. Dat het project niet het volledige perceel (maar wel het merendeel daarvan) beslaat, sluit het risico op wateroverlast niet integraal uit op het overblijvende gedeelte van het perceel en de belendende percelen.

Om dezelfde redenen kunnen de tweede en de derde tussenkomende partij dan ook niet gevolgd worden wanneer zij verderop in hun verzoekschrift tot tussenkomst beweren dat de percelen waarop de bestreden beslissing betrekking heeft niet in overstromingsgevoelig gebied gelegen zijn.

In het advies van de dienst Waterbeleid worden bemerkingen geformuleerd inzake de infiltratiecapaciteit van het perceel en worden voorwaarden daaromtrent opgelegd. De tweede tussenkomende partij overweegt in haar vergunningsbeslissing dat de voorwaarden uit dit advies strikt opgevolgd dienen te worden. Deze voorwaarden worden echter evenals de watertoets zelf door de verzoekende partijen betwist in graad van administratief beroep.

Aan de hand van de (gedeeltelijke) ligging van de betrokken percelen in overstromingsgevoelig gebied en het feit dat de waterproblematiek in de administratieve procedure reeds naar voren is gekomen, tonen de verzoekende partijen de aangevoerde nadelige gevolgen op voldoende concrete wijze aan. Het feit dat de verzoekende partijen geen bewijs van overstromingen in het verleden bijbrengen, doet hieraan geen afbreuk.

In tegenstelling tot hetgeen de eerste tussenkomende partij voorhoudt, is het risico op wateroverlast niet beperkt tot de exploitatie van het bedrijf, maar kan dit risico zich ook reeds tijdens de uitvoeringswerken manifesteren. Bovendien blijkt het, en dit geeft de eerste tussenkomende partij ook toe, dat de werken reeds zijn aangevat. Gelet op de naaste ligging van het perceel van de tiende en de elfde verzoekende partij, wordt de hoogdringendheid inzake wateroverlast voldoende aangetoond.

5.

Gelet op de reeds gevorderde werken, blijkt het voor de Raad voldoende aannemelijk dat de verzoekende partijen de behandeling van de vordering tot vernietiging niet kunnen afwachten.

De eerste tussenkomende partij kan niet gevolgd worden waar ze stelt dat, hoewel de werken inderdaad begonnen zijn, de exploitatie van het project nog maanden verwijderd is, waardoor de vereiste hoogdringendheid zou ontbreken. Dit toont niet aan dat de behandeling van een vordering tot vernietiging kan worden afgewacht. Zoals hierboven uiteengezet, blijkt bovendien uit de aard van de ingeroepen nadelige gevolgen – visuele hinder en wateroverlast – dat deze zich niet pas in de exploitatiefase zullen voordoen, maar verbonden zijn aan de uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning.

Er is dan ook voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond

B. Ernstige middelen – eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren in hun eerste middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 4.3.1, §1 en §2 VCRO, 4.7.21 VCRO en 4.7.23 VCRO en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel:

“ ...

48. Het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel brengt met zich mee dat een overheid zorgvuldig te werk gaat bij de voorbereiding van haar beslissing en het doorlopen van een vergunningsprocedure zowel in eerste aanleg als in beroep. Zowel de feitelijke als de juridische aspecten van het dossier moeten geïnventariseerd en gecontroleerd worden opdat de overheid in staat is om met voldoende kennis van zaken een beslissing te nemen. Uit het vertrouwensbeginsel volgt dan weer dat een burger mag verwachten dat een vergunningverlenende overheid correct de vergunningsprocedure toepast, dat zulke procedure tijdig wordt afgehandeld en dat diens argumenten gehoord worden én beantwoord worden in een vergunningsbeslissing.

Aldus had de deputatie zorgvuldig moeten omspringen met het administratief beroep van verzoekende partijen. Dit gebeurde echter niet. Door verschillende administratieve vergissingen werd het beroep van verzoekende partijen kennelijk eerst vergeten, vervolgens foutief samengevoegd en tenslotte stilzwijgend afgewezen omdat de dwingende termijn van art. 4.7.23 VCRO werd overschreden. Er is geen enkele inhoudelijke motivering in opgenomen, laat staan een voldoende weerlegging van de beroepsgrievan van de verzoekende partijen. Dit is nochtans ook een vereiste, gelet op het motiveringsbeginsel en de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, dewelke vereisen dat een motivering daadwerkelijk en draagkrachtig moet zijn. Er werden niet eens adviezen opgevraagd en ook de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseerde slechts maanden nadat de vervaltermijn om te beslissen reeds was verstreken en slechts na door de verzoekende partijen te zijn gewezen op het feit dat er fouten zijn gemaakt en men dit niet kon begrijpen.

De deputatie erkent zelfs dat er in dit dossier fouten werden gemaakt, en het dossier verkeerdelijk niet werd behandeld:

(...)

Dit volstaat om te besluiten dat we hier te maken hebben met een flagrant onwettige beslissing. De provincie heeft de beroepsprocedure niet correct toegepast en heeft ten onrechte geoordeeld dat twee administratieve beroepen konden worden samengevoegd, terwijl dit klaarblijkelijk niet eens kon. De vergunningsbeslissing van 6 juni 2016 en 5 oktober 2015 hebben immers een verschillend voorwerp. Ook heeft het laten verlopen van de termijn tot gevolg dat de verzoekende partijen niet eens de kans kregen om hun grieven inhoudelijk beoordeeld te zien. Het is al te eenvoudig om te stellen dat de beslissing van 6 juni 2016 haar rechtskracht herneemt in een geval waarin deze beslissing manifest onwettig

is, omdat het een bedrijvigheid betreft die expliciet verboden is in de toepasselijke bestemmingsvoorschriften van het PRUP Antwerpsesteenweg.

49. Hierdoor werd er geen rekening gehouden met de bezwaren van verzoekende partijen. Nochtans vereist het zorgvuldigheidsbeginsel dat een vergunningverlenende overheid rekening houdend met de gebeurlijke bezwaren en met kennis van alle relevante feitelijke gegevens haar beslissing neemt.

In casu gebeurde dit niet. Deze grieven werden overigens ook niet behandeld in de administratieve beroepsprocedure tegen de vergunningsbeslissing dd. 5 oktober 2015. Het administratief beroep van verzoekende partijen werd inderhaast en manifest onwettig, onontvankelijk verklaard.

50. Het is dan ook duidelijk dat er een ernstige schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, vertrouwensbeginsel en het motiveringsbeginsel voorligt.

51. Ook doorstaat de bestreden beslissing de toets van het redelijkheidsbeginsel niet. Immers verleent de overheid middels een stilzwijgende weigeringsbeslissing een vergunning op een kennelijk onredelijke manier, vermits er op geen enkele manier wordt ingegaan op de argumenten die verzoekende partijen hebben aangehaald in hun beroepschrift, noch wordt er nagegaan of er een wanverhouding bestaat tussen de aangehaalde bezwaren en de bestreden beslissing. Er wordt expliciet erkend dat er fouten zijn gemaakt en dus dat er onwettigheden zijn begaan.

52. Tot slot schendt de bestreden beslissing art. 4.3.1, §1 en 4.7.21 VCRO. Immers werd de aanvraag niet getoetst aan de goede ruimtelijke ordening en werden de beroepsgrieven niet inhoudelijk beantwoord, in een geval waarin zeer concreet door de verzoekende partijen werd aangetoond dat zij hinder in de meest diverse vormen zouden ondervinden van de bedrijvigheid. Het volstaat geenszins om louter te verwijzen naar de beroepsprocedure gericht tegen de beslissing van 5 oktober 2015. In deze procedure voor Uw Raad hebben de verzoekende partijen ook aangetoond dat zij daadwerkelijke hinder ondervinden als gevolg van het project van BVBA IMMO F.A.R. en dat het beroep ten onrechte als onontvankelijk werd verworpen, wellicht om niet te moeten toekomen aan de bijzonder delicate beoordeling ten gronde: het transportbedrijf is immers flagrant in strijd met de toepasselijke bestemmingsvoorschriften.

53. Er is helemaal niets gebeurd met het ingediende beroepschrift, zelfs werd geen tijdig verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar opgemaakt en de verzoekende partijen werden maanden in het ongewisse gelaten. Het is door dit geknoei niet eens duidelijk welke vergunningsbeslissing BVBA IMMO F.A.R. thans aan het uitvoeren is. Hieruit volgt evident dat de bestreden beslissing werd genomen middels een kennelijke onredelijke en onzorgvuldige toetsing van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Ook uw Raad nam eerder een gelijkaardig standpunt in met betrekking tot een stilzwijgende beslissing waarbij een stedenbouwkundige vergunning werd verleend en oordeelde dat het eveneens gelijkaardige middel ernstig was:

De Raad stelt vast dat de verwerende partij, door het stilzwijgend afwijzen van het administratief beroep van de verzoekende partijen, op een ongemotiveerde wijze de beroepsgrieven van de verzoekende partijen in de administratieve procedure heeft afgewezen. Overeenkomstig artikel 4.3.1, §1 VCRO dient een vergunningsaanvraag onder meer getoetst te worden aan de goede ruimtelijke ordening en dit met inachtneming van de aandachtspunten en

criteria zoals vervat in artikel 4.3.1, §2 VCRO en in het bijzonder de functionele inpasbaarheid, het ruimtegebruik, de visueel-vormelijke elementen, hinderaspecten en de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO, hierbij telkens rekening houdend met de in de omgeving bestaande toestand.

Wanneer, zoals in het voorliggende dossier, een administratief beroep wordt geacht stilzwijgend te zijn afgewezen waardoor, gelet op de draagwijdte van de in eerste administratieve aanleg genomen beslissing, **tegelijk een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend** voor het aangevraagde, ligt niet alleen een **evidente schending van de motiveringsplicht voor doch tevens een kennelijk onredelijke en onzorgvuldige toetsing van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening van het aangevraagde**. Dit laatste mede, maar niet uitsluitend, gelet op de vaststelling dat **de beroepsgrievan van de verzoekende partijen niet werden ontmoet bij vermelde beoordeling**.

De redenen die bij de formele kennisgeving van het stilzwijgend afwijzen van het administratief in voorkomend geval ter verklaring van het overschrijden van de termijn waarbinnen een beslissing omtrent het betrokken administratief beroep diende genomen te worden, eventueel aangehaald worden, doen geen afbreuk aan het pertinent motiveringsgebrek en kunnen evenmin verhelpen aan de vastgestelde schending van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Het middel lijkt op het eerste gezicht, mede gelet op de in het onderdeel VI.A van dit arrest gedane vaststellingen, **dan ook in de aangeven mate voldoende ernstig om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden**.

54. Het eerste middel is ernstig en gegrond.

... ”

2.

De eerste tussenkomende partij antwoordt het volgende:

“ ...

7.1.2.2. Het middel is onontvankelijk

De verzoekende partijen gaan er in hun eerste middel van uit dat zij een ontvankelijk beroepsschrift hadden ingediend bij de verwerende partij. Dat is echter niet het geval.

De tussenkomende partij heeft hierboven onder punt 0 reeds uiteengezet dat het administratief beroepsschrift van de verzoekende partijen manifest onontvankelijk was.

Een partij kan evenwel slechts aanspraak maken op een motivering wanneer zij haar bezwaren op ontvankelijke wijze aan de vergunningverlenende overheid heeft bezorgd.

Dat is te dezen niet het geval.

... ”

3.

De tweede en de derde tussenkomende partij voeren geen repliek op het eerste middel.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad stelt op het eerste gezicht vast dat de verwerende partij, door het stilzwijgend afwijzen van het administratief beroep van de verzoekende partijen, op een ongemotiveerde wijze de

beroepsgrievan van de verzoekende partijen in de administratieve beroepsprocedure heeft afgewezen.

Overeenkomstig 4.3.1, §1 VCRO dient een vergunningsaanvraag onder meer getoetst te worden aan de goede ruimtelijke ordening en dit met inachtneming van de aandachtspunten en criteria zoals vervat in artikel 4.3.1, §2 VCRO. Wanneer, zoals in het voorliggende dossier, een administratief beroep wordt geacht stilzwijgend te zijn afgewezen waardoor, gelet op de draagwijdte van de in eerste administratieve aanleg genomen beslissing, tegelijk een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het aangevraagde, ligt op het eerste gezicht niet alleen een evidente schending van de motiveringsplicht voor doch tevens een kennelijk onredelijke en onzorgvuldige toetsing van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening van het aangevraagde.

De redenen die, bij de formele kennisgeving van het stilzwijgend afwijzen van het administratief beroep in voorkomend geval ter verklaring van het overschrijden van de termijn waarbinnen een beslissing omtrent het betrokken administratief beroep diende genomen te worden, eventueel aangehaald worden, doen geen afbreuk aan het pertinent motiveringsgebrek en kunnen evenmin verhelpen aan de vastgestelde schending van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

De eerste tussenkomende partij kan niet worden bijgetreden waar zij stelt dat de verzoekende partijen zich niet op de schending van de motiveringsplicht kunnen beroepen omdat het administratief beroep manifest onontvankelijk zou zijn. De thans bestreden beslissing betreft een stilzwijgende beslissing waarin door de verwerende partij geen standpunt wordt ingenomen omtrent (de ontvankelijkheid van) het beroepsschrift van de verzoekende partijen. De verzoekende partijen hebben derhalve belang bij dit middel.

Het middel is ernstig.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de bvba IMMO F.A.R., het college van burgemeester en schepenen van de stad LIER en de stad LIER, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen is ontvankelijk voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing betreft.
2. De Raad beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 19 januari 2017 waarbij het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van de tweede tussenkomende partij van 6 juni 2016 stilzwijgend wordt afgewezen.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 27 juni 2017 door de zesde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Nina HERRERIA-PASSAGE

Karin DE ROO